Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 493

singl'a mēbra ad totū se colligāt: ⁊ intrauerūt cū
eo ad nuptias: ⁊ clausū est ostiū: ⁊ ille fatue postea
venerūt. Sed nūquid oleū emerūt? Aut a quib⁹
emerent inuenerūt? Ideo clausas ianuas inuene
runt: pulsare ceperūt: sed sero. Dictum est verū est:
Matt. 7. nō fallaciter dictum est: Pulsate ⁊ aperiet̄ vobis.
Sed quō? Quādo tēpus est misericordie: non qn̄
tempus est iudicij. Nō em̄ possunt ꝯfundi ista tē
pora: cū misericordiā ⁊ iudiciū cantet dn̄o sua ec/
clesia. Tempus est misericordie: age penitentiam
Tēpore iudicij illam habes agere: eris in virgini
Tex. bus illis ꝯtra quas clausum est ostiū. ¶ Dn̄e domi
ne: aperi nobis? Nūquid nō penitentiā egerūt?
q: secū oleū nō portauerūt. Et quid illis ꝓfuit se/
ra penitētia: qn̄ illas irridebat vera sapiētia? Clau
Tex. sum est ḡ hostiū. Et q̄d illis dictū est? ¶ Nō noui
vos ait: Nō illas nouit: qui oīa nouit? Quid ergo
est nō noui vos? Improbo reprobo vos: in arte
mea nō vos agnosco. Ars mea vitia nescit. Hoc
est aūt magnū. Et nescit vitia: ⁊ iudicat vitia. Ne
scit faciēdo: iudicat arguēdo. Sic ḡ nō noui vos.
Ierūt ergo: ⁊ intrauerūt quinq: prudētes. Quā
multi estis fratres mei in noīe christi: sint in vob
quinq: prudētes: sed nolite quinq: hoīes. Sint ī
vobis quinq: prudētes: ad istā prudentiā quina/
rij numeri ptinentes. Veniet enim hora: ⁊ quan
do nescimus veniet. Media nocte veniet. Vigila
Tex. te. Sic clausit euangelium. ¶ Vigilate: quia nesci
tis diem neq: horam. Si ergo dormituri sumus
quomodo vigilabimus? Corde vigila: fide vigila
spe vigila: charitate vigila: operibus vigila. Et
quādo corpore dormieris: veniet tempus vt sur/
gas. Cum autē surrexeris: prepara lampades: tūc
non extinguant̄: tunc interiori cōscientie oleo ve/
getentur. Tunc te sponsus ille in corporeis neri/
bus amplectatur: tunc te introducet in domū vbi
nunq̄ dormias: vbi nunq̄ tua lampas possit ex/
tingui. Hodie vero laboramus: ⁊ lampades no/
stre inter ventos huius seculi temptationesq: flu
ctuant: sed ardeat in robore flamma nostra: et ven
tus temptationis augeat ignem potius q̄ extin/
guat. Tu autē dn̄e.

De Virginibus. Matth. xxv.

In illo tempore. Di

xit iesus discipulis suis parabolam hanc. Si
mile est regnū celorū decem virginibus: que
accipientes lampades suas: exierunt obuiā
sponso ⁊ spōse. Et reliq̄. Omelia beati Gre
gorij pape.

ℛ Epe vos fratres charissimi ammoneo:
praua opera fugere: mūdi huius inq̄na
menta deuitare: sed hodierna scti̅ euan/
gelij lectione compellor dicere: vt et bo/
na que agitis cū magna cautela timeatis: ne per
hoc quod a vobis recte gerit̄: fauor ⁊ gratia huma
na reqrat̄: ne appetitus laudis surripiat: ⁊ q̄d fo/
ris ostendit̄: intus a mercede vacuet̄. Ecce etenī
redemptoris voce decem virgines: ⁊ omnes dicū
tur virgines: ⁊ tn̄ intra beatitudinis ianuam nō
omnes sunt recepte: quia earum quedam dum de
virginitate sua gloriā foris expetūt: in vasis suis
oleum habere noluerūt. Sed prius querendum
nobis est: quid sit regnū celorū: aut cur decem vir/
ginibus comparet̄: que etiam virgines prudentes
⁊ fatue dicant̄. Dum eni celorū regnū cōstet quia
reproborū nullus ingredit̄: etiam fatuis virgini/
bus cur simile phibet̄. Sed sciendū nobis est: q̄
sepe in sacro eloquio: regnū celorū p̄sentis tempo/
ris ecclesia dicitur. De quo alio in loco dn̄s dicit.
Mittet filius hoīs angelos suos: et colligent de Matt. 13.
regno eius oīa scandala. Neq: enim in illo regno
btitudinis in quo pax summa est: inueniri scāda/
la potuerūt que colligant̄. Et vnde rursum dicit̄:
Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis minimis: Matt. 5.
⁊ docuerit sic homies: minimus vocabit̄ in regno
celorū. Qui aūt fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vo
cabit̄ in regno celorū. Mandatū quippe soluit et
docet: quādo hoc quisq: voce p̄dicat: q̄d viuendo
nō implet. Sed ad regnum eterne beatitudinis
puenire nō valet: qui non vult opere implere q̄d
docet. Quomodo ergo in eo minimus vocabit̄: q̄
ad hoc nullo modo intrare pmittit̄? Quid itaq:
p hāc sententiā: nisi p̄sens ecclesia regnū celorū di/
citur? In qua doctor qui mandatū soluerit: mini
mus vocat̄: quia cuius vita despicit̄ restat vt eius
p̄dicatio cōtemnat̄. In q̄nq: autē sensibus corpo
ris vnusq̄sq: subsistit. Geminatus autē q̄narius
denariū perficit. Et quia ex vtroq: sexu fidelium
multitudo colligit̄: sancta ecclesia decem virgini/
bus similis denūciat̄. In qua quia mali cum bo
nis ⁊ reprobi cū electis cōmixti sunt: recte similis
virginibus prudētibus ⁊ fatuis esse phibet̄. Sūt
nāq: pleriq: cōtinentes: qui ab exteriori se appe/
titu custodiunt: ⁊ spe ad interiora rapiunt̄: carnē
macerant: ⁊ toto desiderio ad supernā patriā an/
helant: eterna p̄mia expectāt: ꝓ laboribus suis re
cipere laudes hūanas nolunt. Hi nimirū gloriā
suam non in ore hominū ponūt: sed intra cōscien
tiam cōtegūt. Et sunt pleriq: qui corpus per ab/
stinentiā affligunt: sed de ipsa sua abstinentia hu/
manos fauores expetūt: doctrine inseruiunt: indi
gentibus multa largiunt̄. Sed fatue ꝓfecto sunt
virgines: quia solam laudis trāsitorie retributio/
Tex. nem querunt. Unde ⁊ aperte subdit̄. ¶ Quinq: fa
tue acceptis lampadibus: nō sumpserūt oleum se
cum: prudentes autem acceperūt oleum in vasis
suis cū lampadibus. Per oleū quippe nitor glo/
rie designat̄. Vascula autem nostra sunt corda: in
quibus ferimus cuncta que cogitamus. Pruden
tes ergo oleum in vasis habēt: quia nitorem glo/
rie intra ꝯscientiā retinēt: paulo attestāte qui ait:
Gloria nostra hec est: testimoniū cōsciētie nostre 2. Cor. 1.
Fatue autē virgines: oleum secum nō sumunt: q:
gloriam intra cōscientiā nō habent: dum hanc ab
ore ꝓximorū querunt. Notandū vero: q̄ oēs lāpa
des habent: sed oleum om̄es nō habent: quia ple/
rumq: bona in se opa cum electis ⁊ reprobis ostē/
dunt. Sed soli ad spōsum cum oleo veniunt: qui
de his que foris egerint: intus gloriā reqrūt. Un
de per psalmistā quoq: de sancta electorū ecclesia
dicit̄. Oīs gloria eius filie regis ab intus. ¶ Mo Ps. 44.
Tex. ram autē faciēte sponso: dormitauerūt oēs ⁊ dor/
mierūt: q: dum venire iudex ad extremū iudiciū
differt: electi ⁊ reprobi in mortis somno sopiunt̄.
Dormire etenī mori est: ante somnū vero dormi/
tare est an̄ mortē a salute languescere: q: p pōdus
Tex. egritudinis puenit̄ ad somnū mortis. ¶ Media
aūt nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exi
te obuiam ei. De aduentu sponsi clamor in media

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0493
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG